

[Hauge.]

Kommunerne til at eftergive den Skat paa Beboelsesejendomme, som de i Henhold til gældende Lov kan opkræve, var det rimeligt, om Staten selv gjorde det samme. Men Lovforslaget indeholder ingen Bestemmelser herom.

Bestemmelsen er heller ikke gjort obligatorisk; det beror paa Kommunernes egen Bestemmelse, om Skattelempelser skal gives eller ikke. Ogsaa dette finder jeg uheldigt, saaledes som Forholdene er for mange Beboelsesejendomme, der er opført i den dyre Tid. Man kan meget vel tænke sig det Tilfælde, at en Kommune stiller sig uvilligt overfor Gennemførelsen af Skattelempelser, og man faar som Følge deraf uensartede Afgørelser fra Kommune til Kommune. Men den højtærede Minister har jo, kan jeg forstaa, ment ikke at kunne modtage den af mig først nævnte eller den nu nævnte Bestemmelse, men er nøjedes med at stille Forslag nogenlunde i Overensstemmelse med, hvad der tidligere var gældende, at det var Kommunerne, der tog Initiativet til at give Skattelempelser, at disse indskrænkedes til visse Ejendomme, og at det kun var Kommunerne, ikke Staten, der gav Skattelempelser.

Om selve Lovforslaget er der ikke meget at sige, hvad Skattelempelsesbestemmelserne angaar, udover det, jeg allerede har sagt. Disse Bestemmelser indeholdes jo i Paragrafferne 1 og 2. Man kan give Skattelempelser for de Ejendomme, hvis Opførelse paabegyndes efter nærværende Lovs Ikrafttræden, Skattelempelser, der gælder i 15 Aar, ligesom man ogsaa kan give Skattelempelser for Ejendomme, der er opført efter 1. Juni 1916, saaledes som § 2 bestemmer. Disse Bestemmelser har jeg ingen Indvendinger at gøre imod udover dem, jeg allerede har gjort med Hensyn til den Begrænsning i Skattelempelsen, der foreslaas. Jeg skal heller ingen Indvendinger gøre mod § 3 i Kapitel II.

Derimod finder jeg Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om Bestemmelsen i § 4, Kapitel III. Det bestemmes her, at „ved Opførelsen af Beboelsesbygninger, der paabegyndes efter denne Lovs Ikrafttræden, men inden den 1. April 1933“

altsaa i Løbet af et Tidsrum af 5 Aar.

„overlades det Bygningskommissionerne at tilstaa de byggende Dispensationer fra Bygningslovgivningens konstruktive Bestemmelser efter Regler, der nærmere fastsættes af Indenrigsministeriet.“ Jeg kan vel gaa med til, at denne Bestem-

melse gives, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han nøje overvaager, at de Bestemmelser, der af Indenrigsministeren fastsættes som Regulativ for Bygningskommissionerne, er saaledes affattede, at der ikke kan blive Tale om, at man lemper de nugældende konstruktive Bestemmelser paa en saadan Maade, at der kan blive Fare for, at Realkreditten kommer til at lide derunder. Det er min Opfattelse, at det har været en stor Fordel for os, at vi har haft en forholdsvis kraftig Byggelov, saaledes at Byggestandarden, Soliditeten af vore Ejendomme, er blevet saa god, som den er. Hvis man lemper Bestemmelserne om Soliditeten, kan Forholdet meget vel blive dette, at de, der skal yde Laan, bliver mere betænkelige. De ser naturligvis i Bygningslovens Bestemmelser en Sikring imod, at de kommer til at yde Laan i for daarligt opførte Ejendomme, men hvis de faar den Opfattelse, at nu er disse Bestemmelser lempet eller fraveget paa en saadan Maade, at de Bygninger, der skal gives Laan i, er mindre gode, kan det let resultere i, at man yder mindre Laan. De Fordele, man har ment at kunne faa ved saadanne Bestemmelser, som her søges gennemført, vil man saa kunne tabe derved, at man faar mindre Laan, at Realkreditgivningens svækkes.

I sidste Punktum af § 4 bestemmes det:

„Ogsaa med Hensyn til andre Bestemmelser i Bygningslovgivningen kan Indenrigsministeriet meddele Bygningskommissionerne saadan Beføjelse, hvor Omstændighederne i særlig Grad maatte tale derfor.“

Denne Bestemmelse er jeg ikke nær saa betænkelig ved, dens Rækkevidde kan man meget lettere overse, og jeg skal ikke gøre Indvendinger imod den, idet jeg gaar ud fra, at man naturligvis i Bygningskommissionerne vil overvaage, at man ikke giver Tilladelse til Byggeforetagender, der i sig selv maa betegnes som mindre gode, saaledes at Tilladelsen til Fravigelse af de gældende Regler ikke skulde have været givet.

Som bekendt har mit Parti forelagt for dette høje Ting et Lovforslag om Skattelempelser, som er mere vidtgaaende end dette Lovforslag, og jeg havde selvfølgelig hellere set dette fremmet og gennemført end det her fra Ministerens Haand foreliggende. Men jeg skønner, at det ikke har været muligt for den højtærede Indenrigsminister at opnaa Tilslutning indenfor sit Ministerium og sit Parti til større Skattelempelser end de her foreslaaede, og jeg skal derfor ikke insistere paa en vidtløftig Behandling af